elPeriódico
El Periódico
España
18/04/22
Pr: Diaria
Tirada: 23.212
Dif: 16.623
Cod: 146245597
Pagina: 32
Secc: SOCIEDAD Valor: 33.900,48 € Area (cm2): 806,4 Ocupac: 94,58 % Doc: 1/1 Autor: J. G. ALBALAT Barcelona Num. Lec: 250000

Jesús Sánchez

El decano del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona asumió el cargo el pasado 19 enero. Relevó a Maria Eugènia Gay al ser nombrada delegada del Gobierno en Catalunya. A este experto jurista le gusta especialmente trabajar en equipo. Su carácter afable le hace ser una persona cercana, pero confiesa que no se muerde la lengua si, como admite, tiene que dar un «zasca». Asegura que en su nuevo despacho tiene las puertas abiertas para quien quiera consultarle lo que precise.

«A las familias vulnerables hay que facilitarles el acceso a vivienda social»

J. G. ALBALAT
Barcelona

Zowy Voeten

Jesús Sánchez García, decano del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona.

Jesús Sánchez García (Barcelona, 1956) asumió el cargo de decano del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona el pasado 19 enero. Relevó a su amiga Maria Eugènia Gay al ser nombrada delegada del Gobierno en Catalunya. A este experto jurista le gusta trabajar en equipo. En su despacho, tiene las puertas abiertas para quien quiera consultarle algo. Las fotos que exhibe en las paredes son solo de las últimas juntas de gobierno en que ha participado. Su carácter afable le hace ser una persona cercana, pero no se muerde la lengua si, como admite, tiene que dar un «zasca».

— ¿Los juzgados catalanes están colapsados?
— Hay jurisdicciones que funcionan relativamente y otras no tanto. En Barcelona, la civil va relativamente bien; la social, lleva un atraso importante, y la contencioso-administrativa, lo mismo. Por lo tanto, no podemos hacer una definición generalista. Uno de los problemas de la Administración de Justicia es que sigue estando compartimentada, con una estructura decimonónica, del siglo XIV. Hay otro problema grave: no se está revirtiendo la recaudación de las tasas judiciales. Esto permitiría que Catalunya se dotase de más medios humanos y materiales.

— Pero, la justicia lenta no es justicia.
— Depende de las jurisdicciones y dentro de ellas de los propios órganos judiciales. Hay juzgados que funcionan bien y el de al lado igual no tanto. La movilidad de jueces es un gran drama.

— ¿Hay pocos jueces?
— La ratio de jueces en España respecto a Europa está muy por debajo. Necesitamos más jueces y funcionarios, y una reestructuración de los juzgados, pero para ello hacen falta dotaciones presupuestarias. Leyes sin dotación presupuestaria están abocadas al fracaso. Falta también un cambio organizativo. Pero cuando hay reformas, se cuenta poco con la abogacía, los procuradores, los fiscales y los jueces. No se nos escucha.

— ¿La legislación en materia de justicia es suficiente?
— Sobran la mitad de las leyes. Este es un país en que cada día te levantas con un decreto ley. Hay normas que entran en contradicción unas con otras. Hay una sobresaturación. Si alguien cree que es posible generar seguridad jurídica con este maremágnum legislativo y que cada gobierno entre en una yincana para ver quien regula más leyes, que baje Dios y lo vea.

— ¿Es necesario un pacto de Estado para la justicia?
— Hace 10 o 15 años hubo uno. En la voluntariedad política, confío. Mi preocupación es cuando no se plasma en una realidad. En estos momentos hace falta un gran pacto de Estado con una gran generosidad por parte de todos nuestros representantes políticos.

> «Las leyes que nacen sin dotación presupuestaria están abocadas al fracaso»

> «Es una vergüenza el techo de cristal que soportan las mujeres en el ámbito judicial»

— Otra cuestión: el bloqueo de la renovación del Consejo General del Poder Judicial.
— Una vergüenza. Lo que es una vergüenza son los representantes de los partidos políticos. Cuando están en el Gobierno mantienen una tesis y cuando están en la oposición, la contraria. En el caso actual, el PP. No hay generosidad de renovar el CGPJ. Al final, es un cambio de cromos, van colocando, sea el partido que sea, a sus allegados, a los suyos. Se tiene que buscar verdaderos juristas. Es una vergüenza el techo de cristal en la justicia con las mujeres. El 60% de la mujeres de la carrera judicial son mujeres y en el Tribunal Supremo escasean. Es una falta de sensibilidad tanto del Consejo como de nuestra representación política.

— Tenemos un problema a nivel social con los desahucios.
— Hay que compaginar dos grandes derechos, el de una vivienda digna y el de conservar la posesión de una casa. En este país se habla mucho de esta materia, pero la inversión en vivienda social no llega ni al 3%. En Europa está en una horquilla del 12 al 15%. Cualquier familia que esté en situación de vulnerabilidad social debe ser atendida y protegida, y debe facilitársele una vivienda social. La sociedad y la administración han de ser solidarias con ellas. Nos hemos de volcar por ayudar a esas personas. El sistema actual no es suficiente, debería haber más dotación presupuestaria. Desde la Administración catalana se está haciendo un esfuerzo.

— Otra cosa son las ocupaciones ilegales.
— Hay mucha demagogia en el tema de las ocupaciones ilegales, a las que llamo delincuenciales, porque detrás de muchas hay auténticas mafias. En estos casos hay permisibilidad. En países de nuestro entorno el desahucio del ocupante ilegal se hace en sede policial. Hemos propuesto una reforma de la ley para que se pueda adoptar una medida cautelar. Es una cuestión de recuperación posesoria inmediata. No puede ser que te vayas de vacaciones y al volver te encuentres tu casa ocupada. Eso es impropio de un estado de derecho.

— ¿La ley de la vivienda aprobada por el Parlament soluciona la crisis habitacional?
— No. Es más de lo mismo. Al final, es un tema presupuestario. A mí de que me sirven leyes que no vayan acompañadas de una dotación presupuestaria. Más inseguridad jurídica y más descontento para unos u otros.

— La sección de derecho constitucional del colegio emitió un comunicado sobre las resolución del 25% de castellano en las escuelas, lo que ofendió a otros colegiados y se pidió la intervención de la entonces decana Maria Eugènia Gay.
— Una de las grandezas de este colegio es que es la casa de todos los juristas, estructurada a través de una junta de gobierno y con secciones que se eligen democráticamente. Estatutariamente, estas tienen el derecho a opinar. Es una corporación en la que rige la democracia en mayúsculas y nosotros como junta no podemos vetar, ni impedir, que una sección se manifieste. ■

Jesús Sánchez

El degà del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona va assumir el càrrec el 19 gener. Va rellevar Maria Eugènia Gay al ser nomenada delegada del Govern a Catalunya. A aquest expert jurista li agrada especialment treballar en equip. El seu caràcter afable el fa ser una persona pròxima, però confessa que no es mossega la llengua si, com admet, ha de clavar un «clatellot». Assegura que al seu nou despatx té les portes obertes per qui vulgui consultar-li el que sigui.

«A les famílies vulnerables se'ls ha de facilitar l'accés a vivenda social»

J. G. ALBALAT
Barcelona

Zowy Voeten

Jesús Sánchez García, degà del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona.

Jesús Sánchez García (Barcelona, 1956) va assumir el càrrec de degà del Col·legi de l'Advocacia de Barcelona el 19 gener. Va rellevar la seva amiga Maria Eugènia Gay al ser nomenada delegada del Govern a Catalunya. A aquest expert jurista li agrada treballar en equip. Al seu despatx, té les portes obertes per qui vulgui consultar-li res. Les fotos que exhibeix a les parets són només de les últimes juntes de govern en què ha participat. El seu caràcter afable el fa ser una persona pròxima, però no es mossega la llengua si, com admet, ha de clavar un «clatellot».

— ¿Els jutjats catalans estan col·lapsats?

— Hi ha jurisdiccions que funcionen relativament i d'altres no tant. A Barcelona, la civil va relativament bé; la social porta un retard important, i la contenciosa administrativa, igual. Per tant, no podem fer una definició generalista. Un dels problemes de l'Administració de justícia és que continua estant compartimentada, amb una estructura vuitcentista, del segle XIV. Hi ha un altre problema greu: no s'està revertint la recaptació de les taxes judicials. Això permetria que Catalunya es dotés de més mitjans humans i materials.

— Però, la justícia lenta no és justícia.

— Depèn de les jurisdiccions i dins aquestes dels òrgans judicials. Hi ha jutjats que funcionen bé i el del costat potser no tant. La mobilitat de jutges és un gran drama.

— ¿Hi ha pocs jutges?

— La ràtio de jutges a Espanya respecte Europa està molt per sota. Necessitem més jutges i funcionaris, i una reestructuració dels jutjats, però per això fan falta dotacions pressupostàries. Lleis sense dotació pressupostària estan abocades al fracàs. Falta també un canvi organitzatiu. Però quan hi ha reformes, es compta poc amb l'advocacia, els procuradors, els fiscals i els jutges. No se'ns escolta.

— ¿La legislació en matèria de justícia és suficient?

— Sobren la meitat de les lleis. Aquest és un país en què cada dia t'aixeques amb un decret llei. Hi ha normes que entren en contradicció unes amb les altres. Hi ha una sobresaturació. Si algú creu que és possible generar seguretat jurídica amb aquest maremàgnum legislatiu i que cada govern entri en una gimcana per veure qui regula més lleis, que baixi Déu i ho vegi.

— ¿És necessari un pacte d'Estat per a la justícia?

— Fa 10 o 15 anys n'hi va haver un. Confio en la voluntarietat política. La meva preocupació és quan no es plasma en una realitat. En aquests moments fa falta un gran pacte d'Estat amb una gran generositat per part de tots els nostres representants polítics.

— Una altra qüestió: el bloqueig de la renovació del Consell General del Poder Judicial.

— Una vergonya. El que és una vergonya són els representants dels partits polítics. Quan són al Govern mantenen una tesi i quan són a l'oposició, la contrària. En el cas actual, el PP. No hi ha generositat per renovar el CGPJ. Al final, és un canvi de cromos, van col·locant, sigui el partit que sigui, els seus pròxims, els seus. S'han de buscar veritables juristes. És una vergonya el sostre de vidre en la justícia amb les dones. El 60% dels membres de la carrera judicial són dones i al Tribunal Suprem n'hi ha ben poques. És una falta de sensibilitat tant del Consell com de la nostra representació política.

> «Les lleis nascudes sense dotació pressupostària estan abocades al fracàs»

> «És una vergonya el sostre de vidre que suporten les dones en l'àmbit judicial»

— En l'àmbit social, tenim un problema amb els desnonaments.

— S'han de compaginar dos grans drets, el d'una vivenda digna i el de conservar la possessió d'una casa. En aquest país es parla molt d'aquesta matèria, però la inversió en vivenda social no arriba ni al 3%. A Europa hi ha en una forquilla del 12 al 15%. Qualsevol família que estigui en situació de vulnerabilitat social ha de ser atesa i protegida, i l'hi han de facilitar una vivenda social. La societat i l'Administració han de ser solidàries amb elles. Ens hem de bolcar per ajudar aquestes persones. Amb el sistema actual no n'hi ha prou, hi hauria d'haver més dotació pressupostària. Des de l'Administració catalana s'està fent un esforç.

— Una altra cosa són les ocupacions il·legals.

— Hi ha molta demagògia en el tema de les ocupacions il·legals, que jo anomeno delinqüencials, perquè darrere moltes hi ha autèntiques màfies. En aquests casos hi ha permissibilitat. En països del nostre entorn el desnonament de l'ocupant il·legal es fa en seu policial. Hem proposat una reforma de la llei perquè es pugui adoptar una mesura cautelar. És una qüestió de recuperació possessòria immediata. No pot ser que te'n vagis de vacances i al tornar et trobis casa teva ocupada. Això és impropi d'un Estat de dret.

— ¿La llei de la vivenda aprovada pel Parlament soluciona la crisi habitacional?

— No. És tres quarts del mateix. Al final, és un tema pressupostari. A mi de què em serveixen lleis que no vagin acompanyades d'una dotació pressupostària. Més inseguretat jurídica i més descontentament per uns i altres.

— La secció de dret constitucional del col·legi va emetre un comunicat sobre la resolució del 25% del castellà a les escoles, que va ofendre altres col·legiats i es va demanar la intervenció de la llavors degana Maria Eugènia Gay.

— Una de les grandeses d'aquest col·legi és que és la casa de tots els juristes, estructurada a través d'una junta de govern i amb seccions que s'elegeixen democràticament. Estatutàriament, aquestes tenen el dret d'opinar. És una corporació en què regeix la democràcia en majúscules i nosaltres com a junta no podem vetar, ni impedir, que una secció es manifesti. ■